

بروگری امکان کاشت لوپیا سبز با مصرف کود حیوانی بعنوان کشت دوم در اراضی شالیزار مازندران

ناهید آملی، مهران افضلی و سیاوش رعیت پناه

به ترتیب عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران- بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران- بخش تحقیقات خاک و آب، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی- بخش تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی

مقدمه

است جوانه می‌زند. تعداد روزهای لازم برای ظاهر شدن گیاهچه در دمای مختلف خاک از ۱۰ تا ۳۰ درجه سانتی گراد سیر صعودی دارد. با درنتظر گرفتن اهمیت فسفر و پتاسیم بالا، لوپیا سبزداری ارزش غذائی بالایی است، در توصیه کشت آن قابل اهمیت می‌باشد. لوپیا سبز از خانواده لگومینوئز می‌باشد و به دلیل وجود همزیستی باکتری‌های ریزوبیوم موجود در ریشه گیاه سبب تثبیت ازت خاک شده، نهایتاً سبب حاصلخیزی خاک می‌گردد. کشت لوپیا سبز زیست‌ماند خاک با ساختمان خوب است اثرات کود حیوانی نیز در این امر مشخص می‌گردد، کودهای دامی دارای خواص ارزنده‌ای می‌باشد. این خواص عبارتند از: اثر تغذیه‌ای بهمود خواص فیزیکی و بیولوژیکی خاک، اثر فیزیکی کود حیوانی بر ساختمان خاک فوق العاده مهم می‌باشد. اگر ریافت خاک سبک باشد، ریشه گیاه براحتی در خاک نفوذ کرده واز آب و هوا موجود در خاک استفاده نموده و ظرفیت نگهداری رطوبت خاک در افزایش می‌دهد. کودآلی بطور متوسط دارای ۳ درصد ازت، ۰.۳ درصد فسفر خالص و ۲ درصد پتاسیم و ۲۵ درصد کربن آلی به اضافه مقادیر متغیری از دیگر عنصرهای غذائی برای گیاه می‌باشد.

در شمال کشور ما استفاده پهینه از اراضی شالیزاری بصورت کشت دوم در حال گسترش است و از ۲۴۰۰۰ هکتار شالیزار در مازندران، حدود ۱۳۰۰۰ هکتار در سال جاری مورد کشت دوم قرار گرفته و نزدیک به ۳۵۰۰۰ هکتار آن انواع سبزیجات کشت می‌شود. در کشت دوباره سال (Double cropping) مدت زمان استفاده از زمین و پتانسیل بالقوه آن افزوده می‌گردد و از نظر افزایش مدت زمان بهره برداری محصولات، از نظر اقتصادی نیز به صرفه می‌باشد. به منظور استفاده پهینه از اراضی شالیزاری در استان مازندران خصوصاً پس از برداشت برنج رقم طارم (رقم محلی) فرصت کافی برای آماده سازی زمین در شهریور وجود داشته، از این جهت لوپیا سبز را استفاده از کود حیوانی پوسیده گلای در خور توجه است.

لوپیا سبز با نام علمی *Phaseolus Vulgaris* از محصولاتی است که می‌توان در زمانهای مختلف (مانند کشت بهاره، کشت تابستانه و پائیزه) به کشت آن در استان مازندران اقدام نمود. بذر لوپیا سبز در خاکهایی که مقدار رطوبت آن متوسط و در حد ظرفیت مزروعه

مواد و روش‌ها

پس از برداشت برنج، نمونه‌گیری از خاک مزرعه برای تجزیه‌های فیزیکی و شیمیایی خاک انجام پذیرفت. جهت آماده سازی زمین، بعد از شخم سطحی و دیسک زدن بدون کف برنمودن برنج که سبب صرفه جویی هزینه کاشت می‌گردد، نسبت به کودپاشی براساس آزمون خاک، ۱۰۰ کیلوگرم سولفات دوپیاس و ۵۰ کیلوگرم کود اوره اقدام گردید کشته لوییا سبز در زمانی اول شهریور انجام شد. به منظور بررسی اثرات کود حیوانی بر روی عملکرد ارقام لوییا سبز آزمایش بصورت اسپلیت پلات در قالب بلوكهای کامل تصادفی در چهار تکرار درایستگاه دشت ناز ساری به مدت ۲ سال انجام شد. ارقام لوییا سبز Sunray و Contender RS به عنوان فاکتور اصلی و کود حیوانی پوسیده گاوی به میزان ۲۰-۱۰۰ تن در هکتار به عنوان فاکتور فرعی در نظر گرفته شد. هر کرت فرعی دارای ۴ خط به فواصل ۴۰-۴۵ سانتی‌متر رسید انجام شد. گله‌ی لوییا سبز در زمانیمه مهرماه بوده، برداشت لوییا سبز حدود یکماه بعد از گل دادن بوده است. برداشت لوییا سبز تا آذرماه، با عارض شدن یخیدان متوقف گردید، حرارت اپتیمیم برای رشد و بازدهی لوییا سبز^۳ - ۲۰ - ۲۶ است.

نتایج و بحث

براساس جدول تجزیه واریانس مرکب نشان داده است که اثر کود حیوانی پوسیده در میزان محصول معنی دار بوده آنرا باید در ارتباط با همیت تأثیر کود حیوانی پوسیده در خاک دانست. بررسی نتایج تجزیه فیزیکی و شیمیایی خاک در دو سال کاشت لوییا سبز درایستگاه زراعی تحقیقات کشاورزی دشت ناز حاکی از آن است که بافت خاک دارای درصد رس نسبتاً زیاد می‌باشد، که نهایتاً مصرف کود حیوانی در برقراری و بهبود کیفی ساختمان کروی و تخلخل آن موثر نشان داده است که سبب امکان نفوذ بهتر و بیشتری شده در خاک و بهتر شدن تبادلات گازی و هوا نیز شده است. همچنین نفوذ آب در خاک نیز تسهیل گردید. در کشته لوییا سبز اصولاً کشته‌های دیگر نبایستی از

منابع مورد استفاده

- آملی، ناهید و شهین خراط صادقی. ۱۳۷۷. تعیین بهترین تراکم بوته و میزان بذر لوییا رقم سانری. پژوهشی کنگره زراعت نباتات ایران مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر.
 - سمیعی، داریوش. ۱۳۷۵. لوییا سبز، پخش تحقیقات سبزی و صیفی. مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر.
- 3-Lorenz, OA. 2000. Potential nitrate levels in edible plants part. Pp. 201- 220. In. D.R. Nielsen et al. Nitrogen in the environment, Vol. 2,8 Soil plant Nitrogen Relationships, Academic Press, New York.